

Krigs-Udrustning, samt Tiære eller Skibs-Beig, Seil, Hamp og Tovværk.]

27. [Men derunder forstaaes ikke Korn, Frugter, Olie, Viin, Salt og i Almindelighed alt det, som henhører til Livets Ophold. Hvilke Ting, ligesom andre Varer, stedse maae sælges og transporteres endog til de fiendtlige Steder, dog at samme ei ere belagte eller bloqverede.]

28. [Alle Varer, som den ene Magts Undersaatter have indladet i Skibe, den andens Finder tilhørende, skal, skjønt de ei ere Contrabande, tilligemed alt hvad i samme Skibe findes, uden Undtagelse, være confisqverede; Men findes fiendtlige Varer i nogen af de contraherende Nationers Skibe, skal samme Varer aldeles være frie, dog undtages contrabande, hvormed forholdes efter de foregaaende Artikler.]

29. [Den ene Magts Krigs-Skibe have frie Tilgang til alle den andens Havne, og maae sig der for Betaling med det fornødne forsyne; dog at de ei ere flere, end 6 Krigs-Skibe; Skulde de være flere, og enten ved Storm eller anden uformodentlig Hændelse være drevne der at søge Tilflugt, da skal der udi sligt Fald være Skibene tilladt, der med al Sikkerhed at forblive og sig med fornødne Ting at forsyne; Dog at de ei ved alt for langt og skrømtet Ophold eller i andre Maader give Øvrigheden paa samme Steder nogen billig Mistanke, for hvilken Capitainerne skal bekiendtgjøre Aarsagen til deres Ankomst og Forblivelse.]

30. [Ingen Kiøbmands- eller Krigs-Skib, som sig i nogen af begge Kongers Havne befinder, skal tvinges til at gjøre Tieneste, hverken udi Feide eller med noget at transportere, uden enten Kongens, Indvaanernes eller Eierens Tilladelse endskiønt Capitainen deri havde samtykt.]

31. [Skibs-Capitainerne, Soldater og Skibsfolk, samt Skibenes og de indehavende Varer og Gods, maae ikke ved Nogens Paabud eller Befaling, generel eller speciel, eller for nogen Aarsags Skyld (ikke engang under Prætext at ville sig deraf til Rigets Conservation og Beskiermelse betiene), opholdes eller arresteres. Og maa udi Almindelighed ingen Ting fra den ene eller den anden Krones Undersaatter tages uden Eierens Samtykke og fuldkommen Betaling. Hvilket dog ikke om saadant Arrest skal forstaaes, som ved Rettens Middel for den Actioneredes personelle

Gield eller anden retmæssig Aarsag paalægges, hvori skal procederes efter Lov og Ret.]

32. [Dersom den ene Konges Undersaatter ved Søerøveres Forfølgelse, Storm eller andet Tilfælde nødes med deres Skibe i den anden Konges Strømme, Floder og Havne at søge Tilflugt, skal de af Stedets Øvrighed og Indvaanere med Høflighed begegnes, og maae sig kvit og frit for billig Priis med alle fornødne Ting til Skibenes Reparation forsyne, samt igien uden nogen Hinder og ophold gaae udi Søen; Og skal de for Visitation og al indgaaende Skibs-Told eller Havne-Penge, og for al anden Paalæg, være frie, saafremt de ei nogen Varer eller Gods af deres Skibe udtage, deraf intet falholde og intet gjøre imod Stedets Love eller Sædvaner.]

33. [Ingen af begge Konger vil tillade, at nogen Krigs- eller andet Skib, som til nogen Fyrstes, Republikves eller Steds Tieneste er udrustet, tager eller i Hans Havne, Floder eller Strømme den andens Undersaatters Skibe nogen Skade eller Molest tilføier. Og om slig Ulykke sig uformodentlig tildrog, skal den ene af Kongerne anvende Sin Myndighed til at forskaffe den anden Satisfaction, enten ved at restituere det fratagne, eller Skaden efter Ret og Billighed at erstatte.]

34. [Ei heller vil de tilstæde, at Søe-Røvere eller andre deslige Fribyttere i deres Riger og Lande nogen Tilflugt have; Men skal tvertimod, saavidt mueligt, lade dem forfølge, straffe, og af deres Havne fordrive; Og skal de ved bemeldte Søe-Røvere og Fribyttere røvede Skibe og Varer, saavidt deraf in Natura findes, strax og uden Lov og Rettergang de retmæssige Eiermænd, som dem tilbagefordre, igien tilstilles.]

35. [Hvis nogen af begge Nationers Skibe paa Kysterne af den anden Konges Lande strande eller lide Skibbrud, skal samme Skib med al deres Tilbehør, Gods og hvad deraf tilovers bliver, Eiermanden igien tilstilles, saafremt han selv eller hans Fuldmægtig eller Factor inden Aar og Dag, fra Skibbrudet at regne, sig samme Skib og Gods tilegner og tilbagefordrer. Saa skal de, som boe paa Kysterne imod Omkostningernes og Umagens tilbørlige Erstatning hielpede de Nøddiende, saavidt mueligt, og gjøre al deres Flid, Skibet at frelse, eller Godset og alt andet redde, og Eierne til Beste udi Sikkerhed at bringe.]